

Van de voorzitter...

Gerrit van der Meer

Ben ik nou zo'n oude man die zich, na afloop van zijn (politieke) carrière, afvraagt waar het in vredesnaam met de wereld naartoe moet? Zorgen maak ik me zeker wel en machteloos voel ik me vaak ook.

De huidige politieke macht slaagt er in ieder geval – wereldwijd – niet in, om onze planeet drastisch van koers te laten veranderen, terwijl dat wel dringend noodzakelijk is. De klimaatverandering, de armoede, de onderdrukking in te veel landen, het gewapend geweld, het weigeren en terugsturen van vluchtelingen, het zijn vernietigende ontwikkelingen, letterlijk. Politici claimen dat ze de oplossingen hebben, maar maken die claim (bijna) nooit waar. Verzet tegen tirannieke regeringen wordt hardhandig de kop in gedrukt. Maar ook oppositie tegen democratisch gekozen regeringen leidt meestal slechts tot slappe compromissen, die de fatale ontwikkelingen niet kunnen keren.

En toch gaan klimaatactivisten, dissidenten in dictaturen, verzetsstrijders en vredes- en mensenrechtenactivisten door met hun pogingen om het tij te keren. Op 1 juli was ik nog – samen met 60.000 vrienden – in Parijs om te demonstreren tegen het onmenselijke regime in Iran. Velen van jullie zijn actief op verschillende gebieden, van duurzaamheid tot armoedebestrijding en hulp en pleitbezorging voor vluchtelingen. Overal op de wereld laten mensen hun stem duidelijk horen, soms zelfs met gevaar voor eigen leven en vrijheid.

Die oude man ben ik wel, maar de pessimist weiger ik te worden. Ik ga door met duwen in de goede richting, op alle geweldloze manieren die ik nog wel in mijn macht heb. Intussen ga ik ook door met mijn gewone leven, bijna alle dagen met veel plezier. Daarbij denk ik wel aan de vele mensen die zich die luxe niet kunnen veroorloven, zoals veel van mijn Iraanse vrienden. En ik denk aan de miljoenen mensen die elkaar blijven steunen en helpen in het streven naar een betere wereld. Zonder die onderlinge solidariteit zou niemand van ons het kunnen volhouden. En zouden de velen die hun leven wagen met verzet, het zeker niet kunnen volhouden. Na de demonstratie in Parijs zag ik heel veel berichten uit Iran, van mensen die de manifestatie live hadden gevolgd (wat ook gevaarlijk is) en ons in het vrije Europa lieten weten dat de steun van over de hele wereld hen in staat stelt om opnieuw gevangenisstraffen, marteling of de doodstraf te riskeren door de straat op te gaan om vrijheid en democratie te eisen. Van zulke berichten van vrijheidsstrijders krijg ik kippenvel. Maar ook weer nieuwe energie.



1 jaar in het college en coalitie

Paul Witteman

Deze week is het 1 jaar geleden dat college met onze PvdA/GL wethouder Elsbeth Koek is gestart. Een mooi moment om terug te kijken. Vorig jaar begon ook onze samenwerking met de fractie van Groen Links.

Raadsprogramma, coalitieafspraken en collegewerkprogramma.

Het door alle partijen gedragen raadsprogramma en de afspraken die we als coalitiepartijen hebben gemaakt waren voor het college de basis om van start te gaan. De belangrijkste voorwaarde voor de PvdA om deel te nemen aan het college is het herkennen van sociale democratische uitgangspunten zoals de bestrijding van armoede, goede zorg voor iedereen die het nodig heeft, wonen en solidariteit. In het collegewerkprogramma komt dit ook terug. Het afgelopen jaar heeft het college stappen gezet met een nieuwe maatschappelijke agenda (MAG) met 7 uitvoeringsplannen met titels als 'Zorg voor elkaar', 'Werk en Inkomen' en 'Hulp bij Meedoen'. Ook voor woningbouw gaan we verder. In Voorhout worden 40 tijdelijke woningen gerealiseerd, de voorbereiding van Nieuw Boekhorst is bijna afgerond en de eerste schetsen voor Langeveld in Sassenheim en de stationslocatie in Voorhout zijn gemaakt. Met een grote component sociale woningbouw! Op het gebied van duurzaamheid en energietransitie gaat het niet zo snel. De ambtelijke capaciteit is hier een belangrijke oorzaak van.

Samenwerking in de coalitie

De PvdA heeft de beslissing genomen om deel te nemen aan de coalitie omdat we denken op deze manier meer voor elkaar te krijgen. Persoonlijk ben ik daar nog steeds enthousiast over. Natuurlijk botsen we wel eens. De uitgangspunten van een partij als bv. de VVD en Trilokaal zijn immers vaak anders dan de onze. Maar als je kijkt welke doelen we willen bereiken op het gebied van woningbouw, sociaal domein of duurzaamheid worden de verschillen alweer kleiner. Samenwerken door alleen maar te roepen wat wij willen is niet de manier waarop wij dit doen. Eerst zoeken naar de overeenkomsten en dan kijken wat de verschillen zijn. En elkaar gewoon iets gunnen. En dat gaat prima.

Samenwerking met GL

Na de verkiezingen zijn we voorzichtig begonnen met de samenwerking met GL. Om elkaar beter te leren kennen en een beetje af te tasten. Door personele wijzigingen bij GL heeft deze aftastfase iets langer geduurd dan verwacht. De samenwerking tussen beide fractie gaat goed. We hebben een gezamenlijk fractieoverleg om de inhoudelijke punten voor te bespreken. Hopelijk kunnen we het komend jaar uitbreiden door ook buiten de fractie meer samen te doen. Het bestuur heeft hier de eerste stappen in gezet. Wellicht worden we ingehaald door de recente landelijke ontwikkelingen.

Kadernota

Afgelopen week was in de gemeenteraad de bespreking van de kadernota. Zeg maar onze lokale algemene beschouwingen. De uitkomsten hiervan zijn input voor het college om de begroting voor volgend jaar op te stellen. Deze begroting laat nu nog een tekort zien van 700.000 euro en hiervoor moet een oplossing gevonden worden. Een belangrijk punt voor ons is dat hierbij de sterkste schouders, de zwaarste lasten dragen. Dus als het noodzakelijke is om de inkomsten te verhogen dan is de OZB het

beste middel. Dit voorstel is breed aangenomen. Iets wat zonder deelname aan het college en coalitie misschien niet was gelukt. Onze gehele inbreng staat onderaan in de nieuwsbrief.

Slot

Ik schrijf deze bijdrage op zondagmiddag. Vrijdagavond is het kabinet gevallen. De trucjes van Rutte ben ik wel zat. Voor persoonlijk en VVD-gewin met voorbedachten rade een kabinet laten vallen is schandelijk. Hopelijk worden ze hiervoor afgestraft. Wie een kuil graaft voor een ander, valt er zelf in. Zojuist is het ledenreferendum van GL en de PvdA aangekondigd. Wellicht met als resultaat om met 1 lijst de volgende Tweede Kamerverkiezingen in te gaan. Doe allemaal mee! Voor een grote linkse wolk.

Een persoonlijke notitie

Remco Huisman

Standpunt gewasbeschermingsmiddelen in beweging.

In de Raad van 29 juni is het bestemmingsplan Vinkelaan 2-4 te Warmond niet aanvaard terwijl burgers van Warmond wel voor dit plan hebben gekozen. Althans volgens een snel opgetuigde enquête en de sociale media. Afgezien van het feit dat over deze enquête veel te zeggen valt heeft de Raad mijns inziens een juiste beslissing genomen. Niet alleen vanwege de weerstand tegen GOM-woningen en het groeiende inzicht over de onduidelijkheden in het beleid als hoofdargumenten, maar heeft de Raad ook nog oog voor eventuele rechtszaken op bases van heersende regels over gewasbeschermingsmiddelen. Bewoners willen echter af van wat zij noemen een bouwval en een vervallen kas. Dat plaatst hen ogenschijnlijk tegenover de lokale overheid.

Deze casus doet mij denken aan een andere casus in de gemeente Oss. De raad van deze gemeente heeft op 3 juni 2021 het bestemmingsplan “Heilige Kempe Lith” 2021 vastgesteld. Het plan voorzag in de ontwikkeling van 12 bouwkavels aan de zuidoostzijde van Lith. Het is een herverkaveling van een plan van 9 te grote bouwkavels. Een akkerbouwer was het er niet mee eens omdat zijn agrarisch gebied grenst aan het plangebied. Zijn voornaamste argumenten baseerde hij op zijn gebruik van gewasbeschermingsmiddelen. De afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft op 16 november 2022 bij voorlopige voorziening de Raad van de gemeente Oss opgedragen in het plan voor “Wonen-vrijstaand”, voor zover de regulier afstand niet in acht wordt genomen, te herstellen. De afstand wordt bepaald door het veilig spuiten van gewasbeschermingsmiddelen voor omwonenden. De gemeente Oss heeft al veel kosten gemaakt om dit plan te wijzigen.

In een ander en uitzonderlijke casus mag een leliekweker in het Drentse Boterveen geen gewasbeschermingsmiddelen meer gebruiken. Omwonenden van deze leliekweker zijn naar de rechter gestapt om hun buurman te verbieden gewasbeschermingsmiddelen te gebruiken. In een kort geding eisten ze dat de leliekweker onmiddellijk zou stoppen met het gebruik van pesticiden. De rechter stelt hen in het gelijk. De gezondheidsrisico's die de omwonenden lopen, wegen volgens de uitspraak niet op tegen de inkomsten die de kweker uit zijn bedrijf haalt.

Opmerkelijk is dat de pesticiden die de leliekweker gebruikt door de overheid zijn toegestaan. Ook heeft de kweker allerlei extra maatregelen getroffen om te voorkomen dat gifstoffen in de omgeving belanden. Toch kwam de rechter tot de conclusie dat het wekelijks bespuiten van de lelies een ‘onaanvaardbaar schadelijk effect’ kan hebben voor de gezondheid. Des te opmerkelijker is deze

uitspraak omdat het nationaal en internationaal gezien veel ophef heeft veroorzaakt. Deze uitspraak gaat in tegen de vigerende Europese regels. De kweker heeft hoger beroep aangetekend.

In onze casus in Warmond is sprake van vruchtbare bollengrond waarbij het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen is toegestaan. Hoewel het standpunt over het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen in beweging is, zou een bloembollenteler met succes een eventuele planaanvaarding van de Raad kunnen aanvechten. De gevolgen, met name de kosten voor de gemeente, zijn dan onvoorspelbaar. De Raad heeft er goed aangedaan om mede rekening te houden met zulke gevolgen.

Kadernota

Paul Witteman

Onze inbreng bij de kadernota afgelopen raadsvergadering.

“Vorig jaar hebben we gezamenlijk een raadsprogramma opgesteld voor de komende vier jaar, waarin we onze belangrijkste doelen hebben vastgelegd. Deze doelen en de uitwerking ervan in het collegewerkprogramma vormen de basis voor de kadernota die voor ons ligt. Graag wil ik enkele punten bespreken die voor de PvdA van groot belang zijn.

Allereerst streven wij naar een laagdrempelige en toegankelijke gemeente. Dit houdt in dat we zorgen voor (1) duidelijke en effectieve communicatie, (2) diensten die voor iedereen toegankelijk zijn en bij voorkeur zonder externe hulp kunnen worden gebruikt en (3) een dienstbare opstelling en persoonlijke benadering.

Over het algemeen is onze indruk dat dit binnen onze gemeente en de organisaties die taken voor Teylingen uitvoeren, goed is geregeld. Echter gaan er soms ook zaken mis, mede door het streven om zo kostenefficiënt mogelijk te handelen. En niet elke inwoner is digitaal vaardig, niet elke hulpvraag past in een hokje, en niet elke afwijking van een bestemmingsplan is per definitie een fout.

Een groeiend aantal inwoners ziet de overheid, inclusief Teylingen, als onbetrouwbaar. Dit gaat hand in hand met een laag vertrouwen in de lokale politiek. Het is op zichzelf geen probleem dat er kritisch naar ons als lokale politiek wordt gekeken in een democratie. Het wordt echter wel een probleem als mensen afhaken of zich actief gaan verzetten omdat ze niet meer geloven dat wij als politiek in staat zijn om problemen op te lossen. Hoewel deze groep gelukkig nog klein is, is het onze taak om ervoor te zorgen dat deze groep niet groter wordt, en idealiter zelfs kleiner. We moeten meer luisteren, rechtvaardig handelen en verantwoording afleggen over de beslissingen die we nemen.

Concreet betekent dit dat we minder tijd hier in het bestuurscentrum moeten doorbrengen en meer de inwoners moeten opzoeken, zowel thuis als op straat. We moeten meer inhoudelijk debatteren, openstaan voor elkaars meningen en duidelijk uitleggen waarom we bepaalde beslissingen nemen. En met 'we' bedoel ik niet alleen wij als politieke partijen, maar ook het college en de ambtelijke organisatie.

Ons raadsprogramma gaat ook over brede welvaart voor alle inwoners van onze gemeente. Voor velen lijkt dit vanzelfsprekend, maar laten we niet vergeten dat er nog steeds een aanzienlijk aantal mensen is

voor wie dit geen realiteit is. Een gevoel van eenzaamheid, gebrek aan financiële middelen voor essentiële uitgaven, geen woning kunnen vinden, wachtlijsten voor hulp en zo kan ik er helaas nog een paar opnoemen.

We moeten erkennen dat de oorzaken van deze problemen niet eenvoudig op te lossen zijn. We hebben visies en plannen opgesteld, we hebben een maatschappelijke agenda, een woonvisie en uitvoeringsplannen die hierbij passen. Maar nu is het tijd voor actie! We moeten pragmatisch omgaan met deze problemen en ons richten op wat er wél mogelijk is, in plaats van ons te laten beperken door wat er niet kan.

Als we spreken over welzijn voor iedereen, zijn er twee groepen die bijzondere aandacht verdienen: onze jongeren en onze ouderen. En ik spreek hier niet alleen vanuit de inwoners, maar ook in mijn eigen belang. Mijn kinderen behoren tot de eerste groep en voordat ik het beseft, zal ik zelf tot de laatste groep behoren. Dit feit maakt het vaststellen van de uitdagingen waar zij voor staan des te eenvoudiger om te begrijpen.

Onze jongeren hebben zorg nodig wanneer ze even vastlopen in het leven. Ze hebben hulp nodig als ze met een beperking leven, of ondersteuning wanneer ze op eigen benen willen staan en het huis uit willen. We moeten erkennen dat er geen eenvoudige oplossingen zijn voor deze problemen en dat we ze vaak niet alleen als gemeente kunnen oplossen. Maar het is onze verantwoordelijkheid om deze problemen voortdurend onder de aandacht te brengen, bij te dragen aan mogelijke oplossingen en ons niet te laten beperken door financiële overwegingen.

Wat betreft onze ouderen, moeten we ons actiever bezighouden met huisvesting en de voorzieningen daaromheen. Laten we onze detailhandelsvisie aanpassen, zodat er een supermarkt in de buurt mogelijk is. Onze dorpen groeien in omvang, en als ik straks oud ben - en misschien geldt dit ook voor u - wil ik niet kilometers moeten lopen voor mijn dagelijkse boodschappen en sociale contacten. Dit geldt natuurlijk ook voor andere essentiële voorzieningen.

Laten we niet langer accepteren dat welvaart slechts een privilege is voor sommigen, terwijl anderen in stilte lijden. Laten we streven naar een gemeenschap waarin iedereen gelukkig kan zijn en waarin niemand wordt achtergelaten. In deze gemeenteraad kunnen we dit samen met onze inwoners bereiken. Zie je het al voor je: Teylingen in de top 3 van gemeenten met de meest gelukkigste inwoners.

Terug naar de kadernota en de financiële vooruitzichten voor volgend jaar. Het tekort voor komend jaar is te overzien maar moeten we wel oplossen. Hierbij willen we komen tot een robuuste, realistische begroting. Dit redden we niet alleen door te kijken waar nog ruimte zit in de uitgaven of in de planning van de uitgaven. We kunnen er niet aan ontkomen dat we moeten kijken naar de verhoging van de lasten voor de inwoners. Voor ons als PvdA is het belangrijk dat de sterkste schouders hierbij de zwaarste lasten dragen. Daarom kiezen we voor de verhoging van de OZB-belasting en kiezen we niet voor andere lokale belastingen. De afgelopen 10 jaar is de OZB-belasting, wat ons betreft kunstmatig laag gehouden. Fijn voor onze inwoners maar met als gevolg dat onze structurele uitgaven niet meer kunnen worden gedekt door onze structurele inkomsten als gemeente. Of zoals ik het op een verjaardag zou uitleggen: In Teylingen zorgen we goed voor elkaar en hebben we goede voorzieningen maar hier hoort wel een realistisch bedrag bij wat je als inwoners bijdraagt. “